

บทสรุปการพัฒนาหลักสูตรนิเทศศาสตรุษฎีบัณฑิต
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บทสรุปการพัฒนาหลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1. บทนำ

ในปัจจุบันการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาเอกนั้นไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงเนื้อหาวิชาการ แต่ยังต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หลักสูตรสามารถตอบสนองความต้องการของทั้งผู้เรียน ผู้ใช้บัณฑิต และสังคมในภาพรวม ซึ่งในบทนี้จะกล่าวถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และสรุปแนวทางการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง

2. ความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาเอกในสาขานิติศาสตร์จำเป็นต้องมีการพิจารณาหลายปัจจัยเพื่อให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการในสาขาอาชีพได้ การรวบรวมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสม

ในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต จะต้องคำนึงถึงกลุ่มผู้เรียนที่มีความหลากหลายทั้งในแง่ของประสบการณ์ ความคาดหวังในด้านการเรียนรู้ และอนาคตในการประกอบอาชีพ ตลอดจนความต้องการของอาจารย์และผู้บริหารสถานศึกษาที่มีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตร

3. การกำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการให้ข้อมูลและความคิดเห็นในการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยหลายกลุ่ม ได้แก่

3.1 ผู้สนใจศึกษาต่อระดับปริญญาเอก (SH1):

- นักศึกษาปัจจุบันที่อยู่ระหว่างการศึกษาระดับปริญญาโท
- ศิษย์เก่าที่ทำงานในสายงานวิชาชีพ
- นักวิชาการในสายกฎหมาย การรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มนี้จะช่วยให้หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

3.2 ผู้บริหารสถานศึกษา / หัวหน้าหน่วยงาน (SH2):

- คณบดีคณะนิติศาสตร์จากหลายสถาบัน
- ผู้บริหารหลักสูตรในระดับต่างๆ การได้ข้อมูลจากกลุ่มนี้จะช่วยในการวางแผนการดำเนินงานหลักสูตรในระดับบริหาร และทำให้มั่นใจได้ว่าหลักสูตรได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับมาตรฐานและความต้องการในระดับชาติและนานาชาติ

3.3 นักศึกษาปัจจุบันของหลักสูตร:

- นักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรนิติศาสตรปริญญาเอกในปัจจุบัน
- ความคิดเห็นจากกลุ่มนี้จะช่วยให้เห็นถึงปัญหาและความท้าทายในการเรียนที่นักศึกษา กำลังเผชิญ รวมถึงความพึงพอใจในการเรียนการสอนในหลักสูตร

4. วิธีการรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีจะมีข้อดีและข้อจำกัดที่แตกต่างกัน โดยมีวิธีการหลักดังนี้:

- 4.1 **การสำรวจด้วยแบบสอบถาม (Survey):** การใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลช่วยให้สามารถรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้เรียนและศิษย์เก่าได้ในจำนวนมาก ซึ่งช่วยในการสรุปข้อมูลเชิงปริมาณและสามารถวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนได้อย่างละเอียด
- 4.2 **การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviews):** การสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์ที่มีบทบาทในการสอนในหลักสูตร นอกจากนี้ยังสัมภาษณ์นักศึกษาปัจจุบันเพื่อให้เข้าใจถึงประสบการณ์ที่พวกเขาได้รับในหลักสูตรปัจจุบัน
- 4.3 **การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion):** การสนทนากลุ่มกับกลุ่มอาจารย์และผู้ที่มีประสบการณ์ในสาขานิติศาสตร์ช่วยให้สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรได้อย่างครอบคลุม

5. ผลลัพธ์จากการมีส่วนร่วม

การรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียช่วยให้สามารถสรุปผลลัพธ์ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลลัพธ์จากการมีส่วนร่วมประกอบด้วยข้อมูลเชิงลึกที่สำคัญ เช่น ความต้องการด้านวิชาการและทักษะที่จำเป็นในบัณฑิตนิติศาสตร์

จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนพบว่า หลักสูตรที่ต้องการคือหลักสูตรที่มุ่งเน้นการวิจัยและการปฏิบัติที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ นอกจากนี้ผู้เรียนยังให้ความสำคัญกับการเรียนที่ยืดหยุ่นและสามารถเรียนในเวลาว่างได้ เช่น การเรียนในวันเสาร์และอาทิตย์

6. การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

จากข้อมูลที่รวบรวมมา การพัฒนาหลักสูตรนิติศาสตร์ยุคดิจิทัลควรมุ่งเน้นการเพิ่มทักษะการวิจัย การใช้เทคโนโลยีในการศึกษากฎหมาย เช่น การใช้ AI และการพัฒนาทักษะการเขียนวิจัยในลักษณะที่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง

นอกจากนี้ยังควรเพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศ เพื่อให้บัณฑิตมีความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ

7. การนำผลลัพธ์ไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร

การนำผลจากการมีส่วนร่วมไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรเป็นกระบวนการที่สำคัญ ซึ่งจะช่วยให้หลักสูตรมีความยืดหยุ่นและทันสมัย การนำผลลัพธ์ไปใช้สามารถทำได้ในหลายๆ ด้าน เช่น การเพิ่มเนื้อหาวิชาใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงาน การปรับปรุงแบบการเรียนการสอนให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

8. แนวทางการสังเคราะห์ข้อมูลและการกำหนดทิศทางการพัฒนา

การสังเคราะห์ข้อมูลจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียช่วยให้สามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางการสังเคราะห์จะต้องคำนึงถึงการทำงานร่วมกันของผู้เรียน ผู้บริหาร และอาจารย์ เพื่อให้สามารถพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมกับทั้งสังคมและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

9. การวางแผนการประเมินผล

การประเมินผลการพัฒนาหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้สามารถตรวจสอบว่าเนื้อหาของหลักสูตรตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงานได้หรือไม่ การประเมินผลสามารถทำได้ทั้งในระหว่างการเรียนรู้และหลังจากที่ผู้เรียนจบการศึกษา

10. สรุปและข้อเสนอแนะ

ในการพัฒนาหลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างหลักสูตรที่มีคุณภาพและตอบสนองต่อความต้องการในทุกๆ ด้าน การใช้ข้อมูลที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียช่วยให้การพัฒนาหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับยุคสมัยและตลาดแรงงาน

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ในการพัฒนาหลักสูตรฯ ครั้งนี้ มีกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลและสารสนเทศที่สำคัญเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ดังนี้

Plan	คณะกรรมการบริหารหลักสูตรประชุมเพื่อกำหนดกลุ่มลูกค้า และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนข้อมูลและสารสนเทศที่ต้องการจากแต่ละกลุ่ม (ดำเนินการก่อนการเปิดหรือปรับปรุงหลักสูตร ความถี่ทุก 2-5 ปี)
Do	คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสอบถามและรับฟังความต้องการและความคาดหวังจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่ม ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสัมภาษณ์กลุ่ม
Check	คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิเคราะห์ความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
Act	- คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิเคราะห์จัดทำวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ข้อมูลในการออกแบบ PLOs และ YLOs ของหลักสูตร การออกแบบกระบวนการวิชา และกำหนดวัตถุประสงค์ของกระบวนการวิชา - คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของการตอบสนองความต้องการ ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น อัตราการมีงานทำ ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต - คณะกรรมการบริหารหลักสูตรประเมินประสิทธิผลของการตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผ่านการบรรลุ PLOs และตัวชี้วัดความสำเร็จ

1 กระบวนการกำหนดผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยให้การร่างหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยได้ดำเนินการระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักที่เกี่ยวข้องจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ที่สนใจศึกษาต่อระดับปริญญาเอก และกลุ่มผู้ใช้บัณฑิต กลุ่มผู้ที่สนใจศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ประกอบด้วย นักศึกษาระดับปริญญาโท ศิษย์เก่าที่ทำงานในสาขาที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการในสายกฎหมาย กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความต้องการบัณฑิตในระดับปริญญาเอก ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการให้ข้อมูลและมุมมองที่หลากหลายเกี่ยวกับทักษะและความรู้ที่สำคัญในการทำงาน

2 วิธีการได้มาซึ่งความคาดหวังและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้ใช้วิธีการต่าง ๆ ดังนี้

2.1 การสำรวจด้วยแบบสอบถาม (Survey) เพื่อรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่มีความสนใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก และสำรวจความคาดหวังและความต้องการเกี่ยวกับหลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต

2.2 การสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth Interviews) ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรายบุคคล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าหน่วยงาน เพื่อเข้าใจความคิดเห็นเชิงลึกและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และนักศึกษาปัจจุบันเพื่อสำรวจความคาดหวังและความต้องการเกี่ยวกับหลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต

2.3 การสนทนากลุ่ม (Focus group) อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ประจำหลักสูตร เพื่อรวบรวมความคิดเห็นการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาหลักสูตร วิเคราะห์ สังเคราะห์ ร่วมกับ ข้อมูลสถานการณ์ปัจจุบัน เป้าหมายของประเทศ เป้าหมายของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3. การรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3.1 การสำรวจด้วยแบบสอบถาม (Survey) เพื่อรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่มีความสนใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก และสำรวจความคาดหวังและความต้องการเกี่ยวกับหลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต โดยรวบรวมกลุ่มผู้ที่สนใจศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ประกอบด้วย นักศึกษาระดับปริญญาโท ศิษย์เก่าที่ทำงานในสาขาที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการในสายกฎหมาย โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ใช้วิธีการสำรวจผ่าน google form มีผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 30 คน พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีอาชีพ อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 14 คน อยู่ระหว่างการศึกษาต่อ 13 คน และธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย 2 คน ผู้ให้ข้อมูลมีช่วงอายุระหว่าง 21-40 ปี และส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท 6-10 ปีขึ้นไป ผู้ให้ข้อมูลสนใจเรียนรูปแบบเป็นแผนที่เน้นการทำวิจัย โดยมีการทำดุษฎีนิพนธ์และมีการเรียนกระบวนวิชาเพิ่มเติม จำนวน 16 คน และเป็นแผนที่เน้นการทำวิจัย โดยมีการทำดุษฎีนิพนธ์เพียงอย่างเดียว 14 คน โดยส่วนใหญ่ต้องการเรียนเวลาเรียนภาคพิเศษ (เรียนนอกเวลาราชการ เช่น เสาร์ อาทิตย์) ผู้ให้ข้อมูลมีเหตุผลในการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกเรียงตามลำดับ คือ เพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพ เพื่อศึกษาในสาขาวิชาที่สามารถนำไปใช้ได้ในการปฏิบัติงานโดยตรง และเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะ สำหรับปัจจัยที่ผู้ให้ข้อมูลจะพิจารณาเลือกศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา ตามลำดับ ได้แก่ ความน่าสนใจของหลักสูตร ค่าธรรมเนียมการศึกษา ทุนการศึกษา และการวิจัยหรือทำวิทยานิพนธ์ ณ สถานที่ทำงานได้โดยไม่ต้องมาทำที่คณะนิติศาสตร์

3.2 การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviews) ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรายบุคคล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าหน่วยงาน เพื่อเข้าใจความคิดเห็นเชิงลึกและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และนักศึกษาปัจจุบันจำนวน 4 คน เพื่อสำรวจความคาดหวังและความต้องการเกี่ยวกับหลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต

ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าหน่วยงาน

- 1) คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- 2) คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 3) คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
- 4) ประธานหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- 6) ประธานหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต (วิทยาเขตพัทลุง)

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าหน่วยงาน ได้ข้อมูลและสารสนเทศที่สำคัญ ดังนี้

ความคาดหวังจากหลักสูตร

- 1) ผลิตภัณฑ์ที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติด้านกฎหมาย
- 2) บัณฑิตสามารถช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาสังคมได้โดยลงพื้นที่ชุมชน
- 3) พัฒนาทักษะในด้านภาษาต่างประเทศ และการใช้เทคโนโลยี
- 4) สนับสนุนให้อาจารย์ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
- 5) ให้อาจารย์มีทักษะและความรู้เพียงพอสำหรับการเปิดหลักสูตรปริญญาโท
- 6) ส่งเสริมการบูรณาการงานวิจัยของอาจารย์เข้ากับศาสตร์อื่นๆ
- 7) งานวิจัยและผลงานวิชาการที่มีคุณภาพ ตีพิมพ์ผลงานวิจัยระดับนานาชาติ
- 8) การแก้ไขกฎหมายเพื่อนำไปสู่ความยุติธรรม
- 9) ค้นหาและพัฒนามาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสม

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกนักศึกษาปัจจุบันสรุปได้ว่า หลักสูตรมีความโดดเด่นที่ในเรื่อง กระบวนการเรียนรู้และการวิจัยที่หลากหลาย โดยเฉพาะแนวทางการทำวิจัยอย่างสร้างสรรค์ที่หลุดออกจากกรอบ กระแสหลัก การเรียนรู้ในหลักสูตรช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็น เช่น ทักษะการทำวิจัยทั้ง กระแสหลักและกระแสรอง โดยมีความโดดเด่นในเรื่อง กฎหมายสังคม และงานวิจัยเชิงข้อเท็จจริง รวมถึงการเปิด มุมมองใหม่ในการคิดเชิงวิพากษ์และเชิงประวัติศาสตร์กฎหมาย พัฒนาทักษะทางด้านการคิดวิเคราะห์ การเขียน บทความเชิงวิชาการ รวมไปถึงการใช้เครื่องมือ หลักสูตรสามารถการเชื่อมโยงแหล่งข้อมูลนอกศาสตร์เพื่อเพิ่ม มุมมองที่กว้างขึ้น และต้องการพัฒนาในทักษะการค้นคว้าสืบค้นโดย AI แบบมีความรับผิดชอบและมีจริยธรรม

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ลักษณะความ คาดหวัง				สารสนเทศที่ต้องการ	วิธีการเก็บข้อมูล	ความถี่ใน การเก็บ ข้อมูล
	นโยบาย	ข้อกำหนด	ความพึงพอใจ	การบริหารจัดการ			
SH1 ผู้ใช้บัณฑิต	/				- คุณลักษณะของบัณฑิตที่ ต้องการ - ข้อเสนอแนะในการพัฒนา หลักสูตร	การสัมภาษณ์เชิงลึก (10 คน)	ปีการศึกษา

SH2 นักศึกษา ปัจจุบัน				/ - ผลการประเมินการเรียนการสอน - ความพึงพอใจต่อหลักสูตร - ความไม่พึงพอใจต่อหลักสูตร - ความคาดหวังต่อหลักสูตร - สิ่งสนับสนุนที่ต้องการ	แบบสอบถามผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (5 ชุด)	ปีการศึกษา
					ระบบประเมินการเรียนการสอน ผ่านระบบ CMU SIS	ภาคการศึกษา
					กิจกรรมนักศึกษาพบอาจารย์ที่ปรึกษา	ภาคการศึกษา
					การทำ Focus Group (5 คน)	ปีการศึกษา
SH3 ผู้สนใจเข้าศึกษาในหลักสูตร				/ - รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรและองค์ความรู้	แบบสอบถามผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (50 ชุด)	ปีการศึกษา

4. ความเชื่อมโยงคุณสมบัติของบัณฑิตตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	สมรรถนะที่คาดหวัง	จรรยาวัชที่คาดหวัง
SH1 ผู้ใช้บัณฑิต	EC1 ทักษะการวิจัย EC2 เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถทางวิชาการกฎหมาย	ES1 ความตรงต่อเวลา ES2 ทักษะการทำงานเป็นทีม
SH2 นักศึกษาปัจจุบัน	EC1 ทักษะการวิจัย EC3 ทักษะการเขียนบทความ	ES3 ความรับผิดชอบ ES4 คุณธรรมและจริยธรรม
SH3 ผู้สนใจเข้าศึกษาในหลักสูตร	EC2 เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถทางวิชาการกฎหมาย	ES5 ทักษะการสื่อสาร ES4 คุณธรรมและจริยธรรม

สัมภาษณ์

เดือนกุมภาพันธ์ 2568